

ÎNCHEIERE

13 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii : Tamara Chișca-Doneva, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Compania Internațională de Asigurări „Asito” societate pe acțiuni,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Liviu Rusu împotriva
Companiei Internaționale de Asigurări „Asito” societate pe acțiuni, intervenientul
accesoriu Boris Bejenaru cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2015, prin care
a fost admis apelul declarat de către Compania Internațională de Asigurări „Asito”
societate pe acțiuni și modificată hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din
27 aprilie 2015 în partea încasării prejudiciului material, în rest hotărârea
Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 27 aprilie 2015 a fost menținută,

c o n s t a t ă:

La 12 iunie 2012, Liviu Rusu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Companiei Internaționale de Asigurări „Asito” societate pe acțiuni,
intervenientul accesoriu Boris Bejenaru cu privire la încasarea despăgubirii de
asigurare.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, în rezultatul accidentului
rutier din 04 iunie 2010 pe str. Mihai Viteazul - Albișoara, mun. Chișinău cu
participarea automobilului Mercedes 208 D, număr de înmatriculare ST AI 606
condus de Boris Bejenaru, a fost deteriorat automobilul Nissan Almera, număr de
înmatriculare CKS 771, care aparține cu drept de proprietate lui Liviu Rusu.
Conform deciziei agentului constatator din 03 decembrie 2011 vinovat de
producerea accidentului rutier și cauzarea prejudiciului material a fost recunoscut
Boris Bejenaru.

Indică că, Boris Bejenaru deținea un contract de asigurare de răspundere
civilă încheiat cu Compania de asigurări „Asito” SA, astfel, la 05 decembrie 2011
a fost înregistrat accidentul rutier la companie, au fost prezentate actele întocmite
de colaboratorii Poliției Rutiere ce vizează producerea accidentului rutier,
schemele locului accidentului.

La 07 decembrie 2011 la fost întocmit un act de examinare al mijlocului de
transport auto nr. 1041/12 A care a conchis prin raportul de evaluare a pagubei nr.

1041/12 A din 07 decembrie 2011 că prejudiciul material adus lui Liviu Rusu în urma accidentului rutier este în mărime de 42037,86 lei.

La efectuarea actului de examinare al mijlocului de transport reprezentantul companiei de asigurări a fost invitat prin telegramă, dar nu s-a prezentat.

A mai indicat că în luna ianuarie a primit de la Compania de asigurări „Asito” SA suma de 13 165 lei. La momentul primirii despăgubirii de asigurare a informat pârâtul despre faptul că nu este de acord cu calculul care l-a efectuat.

La 12 decembrie 2012 s-a adresat către Compania de Asigurări „Asito” SA cu o pretenție prin care a solicitat să se facă recalculările conform raportului de evaluare a pagubei nr. 1041/12 A, care este parte componentă a actului de examinare al mijlocului de transport auto nr. 1041/12 A, conform căruia pârâtul este obligată să-i achite suma restantă în mărime de 28 872,86 lei.

La 01 februarie 2012 a primit răspuns de la CA „Asito” SA, cu refuzul de a lua în calcul raportul de evaluare a pagubei nr. 1041/12 A din 07 decembrie 2011 la calcularea despăgubirii de asigurare. Ulterior, s-a adresat repetat la companie cu o scrisoare prin care a solicitat o îndreptare la reparație la „Daac Hermes” SA, achitând costul manoperei, iar plata pentru piese de schimb cu deducerea uzurii de 79% să fie eliberată în numerar beneficiarului despăgubirii, care la rândul său se obligă din contul acestei sume să procure piesele de schimb. Pârâtul nu a acceptat propunerea reclamantului.

Solicită Liviu Rusu încasarea de la CA „Asito” SA prejudiciul material în mărime de 28872,86 lei; costul expertizei în mărime de 700 lei; taxei de stat în valoare de 866, 18 lei și a cheltuielilor pentru asistență juridică în mărime de 3000 lei.

Prin hotărîrea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 27 aprilie 2015 a fost admisă acțiunea și a fost încasat de la CIA „Asito” SA în beneficiul lui Liviu Rusu suma de 33 439,04 lei, dintre care: suma de 28872,86 lei cu titlu de despăgubire de asigurare, 566,18 lei ce reprezintă taxa de stat achitată de reclamant la depunerea cererii de chemare în judecată, suma de 700 lei cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizei și suma de 3000 lei cheltuieli pentru asistența juridică.

La 28 aprilie 2015 și la 15 iulie 2015, CIA „Asito” SA a declarat apel împotriva hotărîrii primei instanțe, cerînd admiterea acestuia, casarea hotărîrii primei instanțe și emiterea unei noi hotărîri de respingere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2015 a fost admis apelul declarat de către Compania Internațională de Asigurări „Asito” societate pe acțiuni și modificată hotărîrea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 27 aprilie 2015 în partea încasării prejudiciului material cu micșorarea sumei de la 28872,86 lei pînă la 17561 lei, în rest hotărîrea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 27 aprilie 2015 a fost menținută.

Pentru a decide astfel instanța de apel s-a bazat pe prevederile art. 15 alin. (1), 22 alin. (1) și (8) și art. 23 alin. (2) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22 decembrie 2006 concluzionînd că instanța de fond corect a ajuns la soluția cu privire la admiterea acțiunii încasînd de la CIA „Asito” SA în beneficiul lui Liviu Rusu suma de 33 439,04 lei, dintre care: suma de 28872,86 lei cu titlu de despăgubire de asigurare, 566,18 lei - taxa de stat achitată la depunerea cererii de

chemare în judecată, suma de 700 lei cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizei și suma de 3000 lei cheltuieli pentru asistența juridică .

Însă, în partea ce ține de pretenția cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare în urma accidentului rutier, instanța de apel a considerat că calculul prejudiciului material urmează a fi stabilit în baza Raportului de expertiză nr. 6312 din 05 septembrie 2013, deoarece a fost efectuat în temeiul încheierii judecătorești de către un expert autorizat, din care rezultă că prejudiciul material cauzat ținând cont de uzura pieselor de schimb constituie suma de 30726 lei.

De asemenea instanța de apel a stabilit că intimatului-reclamant prin de plată nr. C083214 din 05 decembrie 2011 i-a fost achitat de către CIA „Asito” SA în scopul stingerii despăgubirii de asigurare suma de 13165 lei.

Reieșind din aceste circumstanțe, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a modificat hotărârea primei instanțe în partea prejudiciului material prin încasarea de la pîrît în contul reclamantului diferența dintre suma achitată și cea stabilită prin raportul de expertiză, în mărime de 17561 lei.

La 11 februarie 2016, CIA „Asito” SA a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe și emiterea unei noi hotărîri de respingere integrală a acțiunii.

Recurentul, CIA „Asito” SA, în motivarea recursului a indicat că decizia instanței de apel este neîntemeiată și nefondată, bazată pe aplicarea și interpretarea eronată a normelor de drept material și că instanța de apel a dat o apreciere arbitrară probelor și circumstanțelor cauzei.

Indică că instanțele de judecată nu au aplicat prevederile art. 23 alin. (2) și (4) și au ignorat prevederile art. 21 alin. (2) și(5) al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22 decembrie 2006.

Menționează că instanța de apel prin decizia emisă nu a dat răspuns la toate pretențiile și la baza deciziei recurate s-a bazat doar pe Raportul de expertiză întocmit de IGP nr. 6312 din 05 septembrie 2013, care a fost emis cu încălcarea prevederilor legii, ignorînd actul de evaluare cost-reparație nr. 10042 întocmit de către unitatea de specialitate „Autocomflix” acceptată de părți, care a stabilit prețul pieselor și lucrărilor reieșind din costul acestora comercializate pe teritoriul țării.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei redactate.

Din actele pricinii rezultă că decizia motivată a Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2015 a fost recepționată de către CIA „Asito” SA la 15 decembrie 2015, iar la 11 februarie 2016, adică în termenul prevăzut de lege, CIA „Asito” SA a depus cererea de recurs.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de CIA „Asito” SA nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Argumentul invocat în recurs precum că, instanțele judecătorești la emiterea hotărârilor au aplicat greșit normele de drept material și au încălcat normele de drept procedural nu poate fi reținut, deoarece circumstanțele cauzei au fost determinate de instanțele judecătorești și apreciate corect cu argumentări adecvate bazate pe normele de drept, ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Astfel, instanța de recurs notează că, CIA „Asito” SA nu a invocat nici un argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se axează asupra fondului cauzei, referindu-se la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține și jurisprudența CEDO conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede putere de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcel contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când motivele recursului indicate în cazul din speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii atât în prima instanță cât și instanța de apel, asupra căroră instanța de apel s-a pronunțat în modul corespunzător.

Astfel, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către CIA „Asito” SA ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Compania Internațională de Asigurări „Asito” societate pe acțiuni se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul:

Iulia Sîrcu

Judecătorii:

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru